

[H. C. Hansen]

on, hvor forskellige interessegrupper og enkeltpersoner søger at aftvinge statskassen størst mulige midler.

Må min slutbemærkning være denne, at kulturministeren prioriterer ganske galt i kulturministeriet. Vor virkelige kulturarv i museerne ødelægges, og ministeren benytter efter min og mit partis mening kulturministeriets bevillinger til at købe sig goodwill i kredse, hvor socialdemokratiet ikke tidligere har stået stærkt.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Bortset fra nogle platte udtryk, som jeg ikke synes hørte hjemme i en debat om kultur, synes jeg, det var meget vægtige ord, fremskridtspartiets ordfører kom med om den nedbrydning, der sker af vore museer og de kulturskatte, der ligger dér. Må jeg spørge direkte: vil fremskridtspartiet være med til at støtte en særbevilling til disse, for ellers er det jo hykleri?

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen (FP):

Det vil fremskridtspartiet ikke. Jeg har drøftet det igennem med vore to medlemmer i finansudvalget, og jeg har givet vore finansudvalgsmedlemmer det råd at sige nej. Jeg mener, at der er så store bevillinger til kulturministeriet, at det ville være helt urimeligt at belaste skatteyderne med et beløb separat på dette område. Vi har lige i går haft lovforslaget om børneteatre til anden behandling. Der er ingen tvivl om, at det vil blive vedtaget ved tredje behandling i morgen, tror jeg det er. Kulturministeren har, som jeg omtalte, ansøgt finansudvalget om en lang række bevillinger, finansudvalgets aktstykker nr. 341-346. Der er masser af muligheder for inden for kulturministeriet at skaffe disse penge. Kunne vi komme ind i en reel forhandling med regeringen om at lave et kompromis, som gik ud på, at man prioriterede om, vil vi da gerne tage denne forhandling, men at give en separat bevilling, der betyder en forøgelse, mener jeg ikke vil være rigtigt, og jeg mener ikke, at det vil være til gavn for Danmark for øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Man kan altså konstatere på ny, at det er rent hykleriske udtalelser, der kommer her fra fremskridtspartiets side. Man angriber og er ikke parat til at tage konsekvensen. Man har end ikke til finanslovsforslaget foreslået ændringer i brugen af kulturpengene. Jeg gør opmærksom på, at vi fra radikal side fremsatte et forslag om, at vi skulle forøge netop bevaringskontoen til nationalmuseet, men man støttede det ikke fra fremskridtspartiets side. Det gør det jo nemt at have med fremskridtspartiet at gøre. Dette er rent teater, og man håber på, at folk ikke opdager, at man ikke vil det, man siger.

Lasse Budtz (S):

I et demokratisk samfund er det afgørende, at så mange mennesker som overhovedet muligt inddrages i sociale og politiske processer, og derfor må alle, der ønsker det, have mulighed for at gennemgå den personlige udvikling, som kan give forudsætningerne for aktivt at kunne være med til at påvirke samfundsudviklingen.

Kunstens og kulturens rolle i denne sammenhæng er naturligvis helt afgørende – både oplevelsen af kunsten og mødet med kulturen i bredere forstand og den kunstnerisk skabende virksomhed. Dette er en tillempet udgave af nogle bemærkninger, som jeg håber kulturministeren kan tilslutte sig, for han er selv fremkommet med dem i en kulturpolitisk redegørelse i november 1977, og på en måde dækker de på en meget redelig måde socialdemokratiets kulturpolitik. Vi ønsker simpelt hen at give befolkningen en chance for at møde kunsten, møde kulturen i bredere forstand. Derfor vil vi gerne være med til at give befolkningen som helhed et tilbud, også og måske især dem, der ellers i mindre grad ville have økonomiske og praktiske muligheder for at møde kulturen og dens kunstneriske udtryksformer. Vi finder, at en sådan kulturpolitik er en praktisk og nødvendig udvikling af demokratiet og dets muligheder, og den øgede fritid understreger behovet, som lykkeligvis også er voksende. I virkeligheden kan man sige, at vi i mange år ikke har haft et så rigt kulturliv, et så blomstrende, initiativrigt kulturliv, som vi har for øjeblikket.